

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **R. e. s. r. o., IČO X**
sídlem B. 51, X B.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: **I. J. K.**
bytem X
II. Mgr. M. K.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2023, č. j. KUZL 11052/2023 ve věci
dodatečného povolení stavby

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Valašské Meziříčí, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 19. 12. 2022, č. j. MeUVM 259878/2022 podle § 129 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023, dodatečně povolil stavbu „dřevěný přístřešek“ na pozemku parc. č. X v k. ú. X.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

2. Žalobkyně jakožto vlastník sousedního pozemku parc. č. XA v k. ú. X podala proti uvedenému rozhodnutí odvolání, o němž žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že rozhodnutí stavebního úřadu částečně změnil co do popisu druhu pozemku parc. č. X v k. ú. X a ve zbytku jej potvrdil.
3. Jedná se o v pořadí druhé rozhodnutí ve věci, neboť první rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 21. 1. 2022, č. j. MeUVM 033140/2022 žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 4. 2022, č. j. KUZL 25391/2022 pro nezákonnost zrušil a vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

II. Argumentace stran

Žaloba

4. Žalobkyně se domáhala zrušení jak napadeného rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí stavebního úřadu. Předně namítala, že dodatečně povolená stavba dřevěného přístřešku se nachází cca 20 cm od společné hranice s pozemkem parc. č. XA v k. ú. X, který je ve vlastnictví žalobkyně. Oba správní orgány se sice zabývaly požárně bezpečnostním řešením dřevěného přístřešku a ve svých rozhodnutích uvedly, že požární odolnost na přístřešek instalovaných CETRIS desek je 15 minut, avšak nikterak se nezabývaly dobou po 15 minutách požáru vůči sousednímu pozemku žalobkyně. Poslední strana Přílohy č. 38 (požárně bezpečnostní řešení stavby) přitom naznačuje zásah požárního přesahu na sousední pozemek žalobkyně. Žalobkyně hodlá užívat svůj pozemek trvale, nikoliv jen do 15 minut od vzniku požáru, kteréžto riziko je u dřevěného přístřešku nemalé. Žalobkyně v uvedeném spatřovala nepřiměřené omezení jejího vlastnického práva k sousednímu pozemku, které je absolutní, pročez měl žalovaný povinnost se s námitkami žalobkyně vypořádat řádně tak, aby napadené rozhodnutí do vlastnických práv žalobkyně nezasahovalo.
5. Žalobkyně dále s odkazem na rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2021, sp. zn. 2 As 62/2019 namítala, že již ve svém odvolání upozorňovala na nutnost doložit aktuálně platná vyjádření všech správců sítí, a to také vyjádření správce sítě T. J. – telekomunikační elektronické sítě. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že mu je z jeho úřední činnosti známo, kteří vlastníci technické infrastruktury mají v dané lokalitě sítě technické infrastruktury, přičemž vzhledem k umístění stavby ve vzdálenosti větší než 50 metrů od stávající komunikace je zřejmé, že na místě stavby není žádná stávající technická infrastruktura. Uvedené žalobkyně považovala za nepřezkoumatelné, neboť neexistuje právní předpis, který by určoval, že právě od vzdálenosti 50 m od komunikace není žádná technická infrastruktura, neexistuje dokument, který by potvrzoval neexistenci technické infrastruktury T. J., kdy nadto nebylo žalobkyni umožněno se s uvedeným dokumentem seznámit, a ve shodném areálu stavebníka se nachází rodinný dům Z. čp. XB, který je od komunikace vzdálen cca 137 metrů, který je napojen minimálně na síť elektrické silové vedení, čímž se tvrzení žalovaného o 50m limitu jeví jako účelově nepravdivé.
6. Konečně žalobkyně namítala, že žalovaný měl povinnost zabývat se sjezdem neboli napojením stavby na komunikaci mj. z důvodu požárního zásahu. Žalobkyně uplatnila námitku ve věci sjezdu ve své replice ze dne 19. 2. 2023, avšak žalovaný se s uvedenou námitkou řádně nevypořádal. Stavebník má aktuálně povolen sjezd do svého areálu toliko pro skladovou halu nikoliv pro přístřešek. S odkazem na rozsudek NSS ze dne 5. 12. 2019, sp. zn. 1 As 397/2019 žalobkyně tvrdila, že žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou tím, že neposoudil přístup ke stavbě dřevěného přístřešku, neposoudil kapacitu místní komunikace, cílovou intenzitu provozu a bezpečnost provozu na ní prostřednictvím místně

příslušného silničního správního úřadu, čímž rovněž zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný se ve svém vyjádření s argumentací žalobkyně neztotožnil a navrhl zamítnutí žaloby. Zopakoval přitom své závěry z napadeného rozhodnutí a poukázal na požárně bezpečnostní řešení stavby s tím, že obklad CETRIS je dostatečně účinný, proto ani po 15 minutách požáru předmětné stavby dřevěného přístřešku nebude požárními vlivy sousední pozemek parc. č. XA nijak dotčen. Při požáru uvnitř objektu dřevěného přístřešku nebude přesah požárně nebezpečného prostoru na sousední pozemek. K rozsudku NSS ze dne 27. 1. 2021, sp. zn. 2 As 62/2019 žalovaný uvedl, že tento není na projednávanou věc přílehlavý, neboť stavba přístřešku nebude na technickou infrastrukturu napojena. Konečně k námitce týkající se napojení na komunikaci žalovaný uvedl, že stávající připojení stavby splňuje požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky. Stejně tak rozsudek NSS ze dne 10. 2. 2023, sp. zn. 1 As 397/2019 není přílehlavý, neboť se týká povolení připojení na místní komunikaci, zatímco v nyní projednávaném případě stávající připojení na komunikaci není předmětem řízení, resp. o novém připojení nebylo rozhodováno. K žalobním námitkám č. 2 a 3 dále žalovaný poukázal na jejich uplatnění v rozporu se zásadou koncentrace dle stavebního zákona.

Replika žalobkyně

8. Žalobkyně ve své replice ze dne 15. 5. 2023 zopakovala svoji žalobní argumentaci. Nad rámec uvedla, že žalobou není zpochybňována vlastní stavba zpevněného sjezdu, nýbrž kapacita a intenzita dopravy na místní komunikaci, pozemku parc. č. XC, vlivem dalších staveb v areálu stavebníka. Pokud by žalobkyně přijala argumentaci žalovaného, pak by každému stavebníkovi stačilo prvotně zřídit sjezd neboli napojení na komunikaci pro jednu malou stavbu (např. pro malou skladovací halu) a areál následně dalšími stavbami rozšiřovat bez posouzení a bez ohledu na kapacitu sjezdu a kapacitu místní komunikace, což je nepřijatelné. Pro celkový kontext intenzity a bezpečnosti dopravy na místní komunikaci žalobkyně dále doplnila, že místní občané v roce 2022 podali petici vztahující se k areálu společnosti H. s. r. o., který přímo sousedí s areálem stavebníka, v rámci které občané vyjádřili nesouhlas s napojením areálu uvedené společnosti na dotčenou místní komunikaci. Intenzita a bezpečnost dopravy na místní komunikaci je ožehavým problémem, přičemž v rámci žalobou napadeného rozhodnutí ani v rámci navazující projektové dokumentace není vůbec řešena a není známa intenzita dopravy ze strany stavebníka.

Replika žalovaného

9. V dalším vyjádření žalovaný uvedl, že napojení stavby na komunikaci bylo posouzeno dostatečně. Stavba je v souladu s územním plánem obce. Pokud žalobkyně považuje intenzitu a bezpečnost dopravy za ožehavý problém, měla tuto námitku uplatnit již v procesu územního plánování. K závazným stanoviskům a námitkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace, se nepřihlíží.

Duplika žalobkyně

10. V duplice ze dne 6. 10. 2025 žalobkyně uvedla, že příjezdová místní komunikace na pozemku parc. č. XC v k. ú. X, která je příjezdovou komunikací k areálu stavebníka, má šířku zpevněné části tělesa komunikace menší než 3 m (konkrétně šířku 2,85 m a 2,75 m, k čemuž k důkazu navrhla video a kalibrační list měřidla). Za dané situace dle žalobkyně nelze použít

příjezdovou komunikaci na pozemku parc. č. XC pro předmětný stavební záměr, neboť uvedené je v rozporu s čl. 13.2 normy ČSN 73 0804 a čl. 12.2.2 ČSN 73 0802 s požadovanou šířkou komunikace min. 3 m. V souladu s přílohou č. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb jsou uvedené normy ČSN závazné. Stavební záměr tak nemá zajištěn trvalý příjezd.

11. Osoby zúčastněné na řízení se k podanému návrhu nevyjádřily.

III. Posouzení věci soudem

12. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Předně soud považuje za nutné vyjádřit se ke kvalitě podané žaloby. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí kromě obecných náležitostí podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. obsahovat rovněž zvláštní náležitosti stanovené v § 71 odst. 1 s. ř. s., mezi nimiž je pod písmenem d) tohoto ustanovení uvedena identifikace žalobních bodů. Z nich musí být patrné, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí správního orgánu za nezákonné nebo nicotné, přičemž judikaturou NSS již bylo mnohokrát jasně vymezeno, že pouhé vyličení typových nezákonností či pouhý odkaz na údajně porušená zákonná ustanovení nelze za řádný žalobní bod považovat (např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS).
14. Na tomto místě je rovněž nutné poukázat na skutečnost, že podstata žalobní legitimace pro podání žaloby proti správnímu rozhodnutí v souladu s § 65 odst. 1 s. ř. s. tkví v tvrzení žalobkyně, že *byla na svých právech zkrácena přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti*. Současně v souladu s dispoziční zásadou a vymezením náležitostí podané žaloby (§ 71 s. ř. s., jak uvedeno výše) je nutné, aby onen zásah do práv (přímé zkrácení) byl žalobkyní v žalobě natvrzen zcela konkrétním způsobem (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58), přičemž soud jej za žalobkyni nemůže domýšlet. Podstatou žalobního bodu jakožto povinné náležitosti žaloby tak musí být tvrzení o konkrétním dopadu napadeného rozhodnutí do právní sféry žalobkyně. Žaloba je však koncipována velmi obecně a žalobkyně nikterak konkrétně zásah do svých práv u uplatněných žalobních bodů (kromě prvního z nich) netvrdí.
15. V této souvislosti je pak s odkazem na závěr rozšířeného senátu NSS uvedený v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č.j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS dále třeba konstatovat, že žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, v níž je formulován. Míra podrobnosti vypořádání žalobních bodů krajským soudem tak bude odpovídat míře (ne)konkrétnosti těchto námitek (viz rozsudky NSS ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 As 18/2015-101, bod 48, či ze dne 16. 5. 2023, č. j. 8 As 145/2021 51, bod 37).
16. Řízení před správním soudem je kromě zásady dispoziční ovládáno i zásadou koncentrační zakotvenou v § 71 odst. 2 s. ř. s., dle které lze nové žalobní body uplatňovat jen ve lhůtě pro podání žaloby, jež dle § 72 odst. 1 s. ř. s. činí dva měsíce od doručení napadeného rozhodnutí. Soud se proto může věcně zabývat pouze těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobkyni. Projednáním později uplatněných námitek by krajský soud porušil zásadu koncentrace

řízení, která je základním principem správního soudnictví (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). Napadené rozhodnutí bylo dle správního spisu žalobkyni doručeno dne 18. 3. 2023, krajský soud se proto nemohl zabývat námitkou uplatněnou v duplice žalobkyně až dne 6. 10. 2025. Tam uplatněná námitka se týká šířky samotné příjezdové komunikace, jedná se tedy o zcela novou námitku, která nemá žádný předobraz v žalobní námitce týkající se sjezdu. V takovém případě se jedná o námitku opožděnou, ke které soud vzhledem k uvedenému nepřihlížel.

K požárně bezpečnostnímu řešení stavby

17. Žalobkyně předně namítala nepřiměřený zásah do svého vlastnického práva spočívající v riziku požárního přesahu na její pozemek bezprostředně sousedící s pozemkem, na němž se nachází dotčený přístřešek v případě jeho požáru. Žalobkyně tvrdila, že v případě požáru by odolnost přístřešku trvala 15 minut, avšak po uplynutí této doby by požár zasáhl i její pozemek. Žalobkyně se však v tomto svém tvrzení zásadně mylí, neboť se dopouští dezinterpretace závěrů žalovaného a závěru vyplývajícího z požárně bezpečnostního řešení stavby.
18. Žalovaný se otázkou požárně bezpečnostního řešení stavby podrobně zabýval na stranách 5, 7-8 a 10-11, přičemž dle soudu se s ní vypořádal zcela přiléhavým a vyčerpávajícím způsobem, proto na tyto pasáže napadeného rozhodnutí soud v podrobnostech odkazuje.
19. Žalovaný při posuzování této otázky vycházel především z požárně bezpečnostního řešení stavby z května 2022, které je součástí projektové dokumentace stavby a jehož správnost ověřila autorizovaná inženýrka pro požární bezpečnost staveb Ing. A. O. Jak žalovaný žalobkyni podrobně na výše uvedených místech napadeného rozhodnutí vysvětlil, na dotčeném přístřešku budou stěny z obkladu CETRIS tl. 16 mm, tyto stěny budou umístěny na rastru dle technického listu výrobce, dle kterého splňuje uvedený obklad na rastru odolnost EI 15, přičemž takto upravená stěna slouží k zabránění přesahu požárně nebezpečného prostoru na sousední pozemky, včetně pozemku žalobkyně.
20. Soudu přitom není zřejmé, jak žalobkyně dospěla k závěru, že požární odolnost přístřešku je pouze 15 minut a po uplynutí této doby dojde k přenosu požáru na její pozemek. Soud sám ze správního spisu ověřil závěry uvedeného požárně bezpečnostního řešení stavby z května 2022 a zjistil, že ani z tohoto podkladu, ani z napadeného rozhodnutí takový závěr neplyne. Naopak, jak správně žalobkyni vysvětlil žalovaný na str. 11, obklad CETRIS je dostatečně účinný, pročez přesahu požárně nebezpečného prostoru na sousední pozemek žalobkyně parc. č. XA v k. ú. X zabrání. Proto ani po 15 minutách požáru dotčeného přístřešku nebude sousední pozemek žalobkyně požárními vlivy nijak dotčen. Uvedený závěr jasně vyplývá kromě samotného závěru požárně bezpečnostního řešení stavby z května 2022 na str. 7 i z nákresu situace s vyznačeným požárně nebezpečným prostorem, který na pozemek parc. č. XA v k. ú. X, tedy na pozemek žalobkyně, vůbec nezasahuje.
21. Správnost závěrů plynoucích z uvedeného požárně bezpečnostního řešení stavby pak kromě samotného stavebního úřadu ověřil i Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje ve svém vyjádření ze dne 26. 10. 2022 pod č. j. HSZL-3522_2/VS-2022, přičemž jeho správnost nijak nezpochybnil a dále doplnil, že stavební řešení obvodové stěny (obklad CETRIS deskami) provedené podle podmínek požárně bezpečnostního řešení zamezí padání hořlavých částí obvodové stěny. Padáním hořlavých částí ze střešní konstrukce je zamezeno již samotným nízkým sklonem střechy.

22. Žalobkyně přitom žádný z uvedených závěrů nijak konkrétně nezpochybnila. Pakliže se odkazovala na poslední stranu požárně bezpečnostního řešení stavby, na které je zakreslen přesah požárně nebezpečného prostoru i na pozemek parc. č. XA, je třeba zdůraznit, že se jedná o původní verzi požárně bezpečnostního řešení stavby ze září 2021, které pracovalo s konstrukcí přístřešku bez obkladu CETRIS deskami. Právě nedostatečnost takové konstrukce byla jedním z důvodů, proč bylo první rozhodnutí stavebního úřadu ve věci žalovaným zrušeno. Konstrukce přístřešku byla následně změněna a doplněna o uvedený obklad CETRIS deskami a bylo vypracováno nové požárně bezpečnostní řešení stavby z května 2022. Jak soud ověřil ze správního spisu, žalobkyni byl přitom tento nový podklad oznámen přípisem ze dne 13. 9. 2022, jenž jí byl doručen následujícího dne, přičemž žalobkyně následně několikrát nahlížela do spisu. S tímto podkladem tedy musela být seznámena a soudu uniká, z jakého důvodu tam uvedené závěry nepřijala a proč ve své argumentaci vychází z podkladu již překonaného. Tato žalobní námitka tedy není důvodná.

Vyjádření správců sítí

23. Žalobkyně dále namítala, že již v průběhu řízení upozorňovala na nutnost doložit aktuálně platná vyjádření všech správců sítí, včetně správce sítě T. J. – telekomunikační elektronické sítě.
24. Žalovaný se uvedenou námitkou žalobkyně zabýval na str. 9 napadeného rozhodnutí, kde žalobkyni vysvětlil, že je mu z jeho úřední činnosti známo, kteří vlastníci technické infrastruktury mají v dané lokalitě sítě technické infrastruktury, přičemž podle umístění přístřešku podél jižní hranice na pozemku parc. č. X v k. ú. X, ve vzdálenosti větší než 50 m od stávající komunikace, v oploceném areálu, v okrajové části obce Z. je zřejmé, že na místě stavby dřevěného přístřešku není žádná stávající technická infrastruktura. Dále doplnil, že ani technická infrastruktura T. J., s.r.o. není umístěna v místě stavby dřevěného přístřešku a její ochranné bezpečnostní pásmo nebude stavbou nijak dotčeno.
25. Předně je třeba uvést, že žalovaný explicitně vyjádřil konkrétní a dle soudu přiléhavou úvahu, kterou reagoval na námitku žalobkyně. O nepřezkoumatelnosti jeho závěru proto nemůže být řeč. Žalobkyně se rovněž na tomto místě dopouští určité dezinterpretace argumentace žalovaného, neboť z uvedené pasáže je zřejmé, že žalovaný toliko popisuje situaci v daném místě a naopak v žádném případě nehovoří o žádném „pravidlu 50 m“, v rámci kterého není potřeba vyžadovat stanoviska správců sítí, jak dovozuje žalobkyně. Žádné takové pravidlo totiž neexistuje a z argumentace žalovaného je zřejmé, že uvedením údaje o vzdálenosti přístřešku větší než 50 m od stávající komunikace žalovaný mínil pouze dokreslit místní situaci a zdůraznit, že přístřešek na žádné sítě napojen nebude a žádných sítí se jeho stavba nedotkne.
26. Pokud jde o žalobkyní odkazovaný rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2021, sp. zn. 2 As 62/2019, jeho prostřednictvím poukazovala na nutnost vypořádání jejích námitek, jak však soud uvedl, žalovaný se s její námitkou týkající se vyjádření správců sítí vypořádal.
27. K podstatě námitky samotné pak musí soud v návaznosti na úvodní pasáž právního posouzení obsaženou v odstavcích 13 až 15 tohoto rozsudku konstatovat, že žalobkyně v rámci tohoto žalobního bodu soudu netvrdila žádný konkrétní zásah do jejích práv způsobený jí tvrzenou absencí stanoviska správce sítí T. J. Žalobkyně pouze obecně poukázala na dle jejího přesvědčení chybný postup žalovaného, aniž by však současně soudu tvrdila, jak konkrétně se jí takový chybný postup dotýká. Pouhé poukazování na tvrzené vady napadeného rozhodnutí však vzhledem k výše uvedenému k soudnímu přezkumu

nestačí. Soud na základě takových tvrzení toliko poukazujících na zjištěné nezákonnosti nemůže přistoupit k věcnému projednání žaloby, žalobkyni totiž nelze pasovat do pozice univerzálního dohlázele nad zákonností výkonu veřejné správy (rozsudky NSS ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 As 2/2009–80, č. 2061/2010 Sb. NSS, či ze dne 4. 5. 2011, č. j. 7 As 2/2011–52). Žalobkyně navíc ani nikterak nerozporuje závěr žalovaného, že se v místě umístění přístřešku žádné sítě ani jejich ochranná pásma nenachází. Rovněž tato žalobní námitka je proto nedůvodná.

Sjezd

28. Posledním žalobním bodem žalobkyně rozporovala posouzení sjezdu, neboli napojení dotčené stavby na komunikaci. Ani v tomto případě však není pravdou, že se žalovaný její námitkou nezabýval. Žalovaný se otázkou napojení stavby přístřešku na dopravní infrastrukturu zabýval na stranách 6 až 7 a dále s námitkou žalobkyně se vypořádal na straně 9. Žalovaný uvedl, že dřevěný přístřešek bude sloužit k úschově zahradního nářadí, betonových a dřevěných dílců pro výrobu sloupů, stavba nevyžaduje napojení na technickou infrastrukturu a napojení na dopravní infrastrukturu bude stávající. Dále uvedl, že stávající připojení stavby na pozemní komunikaci je dostatečné, svými parametry, provedením a způsobem připojení vyhovuje požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlé pozemní komunikaci. I po dokončení stavby bude stávající připojení splňovat požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky. Stávající veřejná dopravní infrastruktura je dostatečná a není potřeba jiného vybavení k řádnému dokončení a užívání přístřešku. Dále doplnil, že rovněž stávající sjezd do oploceného areálu je dostatečný, stavba sjezdu byla stavebním úřadem umístěna a povolena rozhodnutím ze dne 12. 10. 2009 a po dokončení bylo povoleno užívání kolaudačním souhlasem ze dne 1. 2. 2022. Dále doplnil, že sjezd není předmětem odvolacího řízení, proto se k němu v tomto řízení nemůže podrobně vyjadřovat.
29. Krajský soud neshledal ani tvrzenou vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v této části, neboť žalobkyní odkazovaný rozsudek NSS ze dne 5. 12. 2019, č. j. 1 As 397/2019-103 není na nyní projednávanou věc přílehlavý. V tam posuzované věci šlo o řízení o povolení sjezdu podle § 40 odst. 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Jak správně žalobkyni vysvětlil již žalovaný, v nyní projednávané věci je předmětem řízení toliko dodatečné povolení stavby dle stavebního zákona, tedy zcela jiné řízení opírající se o jiný právní předpis a probíhající před jiným úřadem. Závěry co do požadavků na posouzení jednotlivých aspektů věci v uvedeném rozsudku NSS se tak na nyní projednávanou věc nedají aplikovat a absence takového posouzení v napadeném rozhodnutí proto jeho nepřezkoumatelnost nezpůsobuje.
30. K podstatě námitky samotné pak musí soud rovněž na tomto místě zopakovat, že žalobkyně nijak konkrétně nespecifikovala zásah do svých práv. Žalobkyně nijak nekonkretizovala, jak ji stavba přístřešku omezí na jejích právech ve vztahu k napojení sjezdu na dotčenou komunikaci. Ani zmínka o vlivu dalších staveb stavebníka na intenzitu dopravy, ani zmínka o petici z roku 2022, která se nadto měla týkat zcela jiného subjektu než stavebníka, nijak soudu zásah do práv žalobkyně neozřejmuje a jak již bylo uvedeno, soud si jej za žalobkyni nemůže domýšlet. Žalobkyně totiž ani netvrdila, že sama dotčenou komunikaci využívá pro přístup ke svému pozemku. Nadto je vhodné připomenout, že se jedná o stavbu dřevěného přístřešku, který dle napadeného rozhodnutí bude sloužit k úschově zahradního nářadí a betonových a dřevěných dílců pro výrobu sloupů, tedy stavbu, u které apriori nelze předpokládat potřebu dopravní obslužnosti a zvýšenou intenzitu dopravy. Žalobkyně pak

sama závěry žalovaného konkrétně nerozporovala a ani netvrdila, že oproti takovému obecnému předpokladu bude z nějakého důvodu v případě dotčeného přístřešku jeho náročnost co do dopravy vyšší. Soud se proto více touto námitkou nezabýval a shledal ji taktéž nedůvodnou.

31. Vzhledem ke skutečnosti, že se vzhledem k výše uvedenému soud nezabýval námitkami žalobkyně věcně, pro nadbytečnost ani neprováděl jí navržené dokazování.

IV. Závěr a náklady řízení

32. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
33. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
34. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jim v řízení neuložil žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné, která by jim přiznání náhrady nákladů řízení odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, který o ní rozhodne.

Olomouc 19. listopadu 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu